

TIJDENS DE CONCENTRATIE OP EEN KOAN IS ER EEN PERIODE WAARIN JE HET ONDERZOEKENDE IN JE OPJUT, IS ER EEN PERIODE WAARIN JE KLEMMENDE BANDEN VERBREEKT, IS ER EEN PERIODE VAN FEL VOORUITSPRINTEN EN IS ER EEN PERIODE WAARIN JE DE BRANDSTOF AFKOELT EN JE HET KOKEN STOPT.

SINDE HIJ NAAR JAPAN IS GEKOMEN, HEEFT DEZE BERGPRIESTER ZIJN PUPILLEN ZICH IN KOANS LATEN VERDIEPEN, MAAR WANNEER ZIJ DIT EEN RUIME TIJDSPANNE HEBBEN GEDAAN, VERTELT HIJ ZE OM HET LOS TE LATEN. DE REDEN HIERVOOR IS DAT VEEL MENSEN JUIST ERGENS IN SLAGEN WANNEER ZE EERST DE WORSTELING MET DE KOAN ERVAREN HEBBEN EN DAARNA DE INSPANNING VERMINDEREN;

Dat is waarom ik zeg dat Bukko een zeer praktische en pragmatische leraar is. Hij is niet als een Bodhidharma, een zwaard – met een klap je hoofd afslaan. Hij is zakelijker. Hij zegt dat ook als je niet satori – verlichting- verkregen hebt, het helpt om heet te raken. Als het niet voldoende is om te verdampen, dan vertelt hij je: ‘Koel af, laat het los’. In zijn ervaring geeft zelfs dit kleine beetje opwarmen en dan afkoelen wat ruimte, een opening, een vergelijking tussen de twee staten. En door die poort, door die smalle kennismaking met het verschil tussen een verhitte geest en een koele geest, kan een persoon eerder succes bereiken dan door uitzonderlijke inspanning te leveren.

Maar dit is, volgens mij, een zeer zakelijke benadering. Misschien kan iemand verlichting via deze weg verkregen hebben, maar ik zal niet zeggen dat dat een erkende weg is; het kan niet meer dan een ongelukje zijn.

Ik gebruik helemaal geen koans, omdat mijn mensen zich helemaal in de meditatie gooien voor vijf minuten en dat genoeg is. Het herinneren daarvan zal hun leven veranderen. En naar binnen gaan voor niet meer dan vijf minuten heeft nog niemand gek gemaakt. Je kunt zo diep gaan als mogelijk is, met je hele zelf, omdat je weet dat Nivedano daar zit en dat hij je niet voorbij de grens laat gaan. Op het moment dat je dicht bij de grens komt, waar je gek wordt, roept Nivedano's drum je meteen terug.

We moeten niet ons denken verliezen; we moeten voorbij ons denken gaan en het denken gebruiken vanuit de ruimte die er is als je er voorbij bent. Het denken is een goed mechanisme. We zijn niet tegen het denken. We willen alleen niet dat het denken dominant is, de meester is. We willen dat ons bewustzijn de meester is en het denken functioneert als een bediende.

Bukko zegt, DUS DE INSTRUCTIE IS DAT ZIJ DIE NOG NIET ZICH IN EEN KOAN HEBBEN VERDIEPT, DIT ABSOLUUT MOETEN DOEN, MAAR DAT ZIJ DIE ER AL EEN VOOR EEN RUIME TIJDSPANNE HEBBEN GEHAD, DEZE JUIST MOETEN LOSLATEN. TIJDENS ZAZEN LATEN ZE ALLES LOS. ZE SLAPEN WANNEER HET TIJD IS OM TE SLAPEN, GAAN WANNEER HET TIJD IS OM TE GAAN, ZITTEN WANNEER HET TIJD IS OM TE ZITTEN, EN ZO VOORT, ALSOF ZE HELEMAAL NIET BEZIG WAREN MET ZEN.

Dit deel is prachtig zoals het is. Dit deel kan je enorm tot hulp zijn. Terwijl je je meditatie doet, doe ze totaal. Vergeet de hele wereld, alsof er een paar minuten geen wereld is; alleen jij en deze ruimte waarheen je heen rent met lichtsnelheid, als een pijl, om een nog onbekend centrum in je zijn te raken.

En pak die ervaring, de vreugde, de gezegendheid, en kom dan terug. Kom terug met jouw boedddhaschap als een geur om je heen. En let dan op – in je dagelijks leven, werken, allerlei dingen doend – vanuit je ooghoek, herinner je het. Misschien ben je hout aan het hakken, water van de put aan het dragen – je bent een boeddha.. Ook al heeft niemand Gautam Buddha zien houthakken of waterdragen – zoveel discipelen hadden hem lief dat ze zijn hout voor hem hakten en zijn water voor hem droegen.

Voordat je een aantal boeddha's om je heen verzamelt, moet je het hout hakken en het water dragen. Maar vergeet niet dat je een boeddha bent. Dat is een goede gelegenheid, vóórdát andere boeddha's jouw hout gaan hakken!

Deze laatste uitspraak is prachtig: Wees een boeddha, maar wees geen exhibitionist. Probeer niet anderen ervan te overtuigen dat je een boeddha bent. Dat is wat gekken doen. Het is genoeg dat jij weet dat je een boeddha bent. Je hoeft de burens er niet van te overtuigen dat jij in werkelijkheid een boeddha bent.

Vroeger ging ik vaak naar gestichten... Een van mijn vrienden was de gouverneur van een van de deelstaten, dus hij gaf mij toestemming – ik kon elk gesticht in de deelstaat, elke gevangenis, bezoeken. Waar ik maar wou. Zonder dat is het heel moeilijk om gekken te zien. Je kunt hun mening niet veranderen, welke mening zij ook hebben. Als zij denken dat ze een trein zijn, dan zullen ze naast je de geluiden van een trein maken. Het stoort ze niet dat jij daar staat ... zij gaan ergens heen. Zij zijn een trein en jij kunt ze niet van iets anders overtuigen.

Ik vroeg een gek die zoiets deed: 'Heb je ook passagiers?'

Hij zei: 'Ik ben slechts een locomotief en ik ben aan het rangeren. Ik ga nergens heen, slechts rangeren van die kamer naar die kamer. Ik ben slechts een locomotief, passagiers interesseren me niet!' En hij was zo serieus. Ik zei: 'Het zou goed zijn om wagons aan je te koppelen.'

Hij zei: 'Dat idee bevalt mij niet. Waarom zou ik me druk maken over passagiers en wagons? Ik amuseer me prima zo.' En hij ging door.

De verpleger zei: 'We hebben het geprobeerd. Het werkt niet – niets werkt'.

Je kunt de mening van een gek niet veranderen. En ik doe deze uitspraak voor een specifieke reden: heb niet zo een geest, een geest die niet veranderd kan worden. Dat is wat fundamentalisten hebben – fundamentalistische christenen zoals Ronald Reagan. Je kunt hun denken niet veranderen, en dat is een teken van gekte. Een intelligent mens staat altijd open voor verandering; wanneer een beter argument wordt gegeven. Fundamentalisten kan je niet veranderen; hij heeft besloten en besloten voor de eeuwigheid.

Het is niet mogelijk om zelfs Jezus te overtuigen dat 'Jij bent niet de zoon van God.'

Duizenden mensen probeerden het: 'Luister, maak geen overbodige moeilijkheden! En je ziet eruit als een clown, zittend op een ezel, gevolgd wordend door een stelletje idioten en bewegend dat jij de enige zoon van God bent. Je bent een schandvlek voor onze religie!'

De joden probeerden met al hun macht hem te overtuigen. "Je bent slechts een timmerman, herinner je je dat? Jouw vader is Jozef en je moeder Maria, herinner je je dat?"

Maar een fundamentalist...

Jezus sprak een menigte toe. Iemand zei: "Je moeder staat buiten." En het doet pijn wat Jezus antwoordde: hij zei: "Zeg die vrouw dat ik hier geen verwanten heb! Mijn vader is in de hemel."

Om dat die vrouw te vertellen – ze had hem jaren niet gezien, omdat hij door Kasjmir, Ladakh, Tibet trok. In de Bijbel wordt niet verteld wat hij die zeventien jaar van zijn leven deed. En hij leefde er slechts drieëndertig; slechts drie jaar, de laatste drie jaar, worden verbeeld. Wat gebeurde met die zeventien jaar ervoor? Er is een vermelding van toen hij dertien was, vervolgens is er een groot gat.

De moeder had hem zo lang niet gezien, arme oude vrouw ... En hij beledigde haar, hij sprak niet eens iets met haar af. Hij is geen gewone man. Deze verwanten verlagen hem naar de mensheid. Hij is een zoon van God, hij is goddelijk, hij is niet menselijk.

Je kunt het denken van een fundamentalist niet veranderen. En voor mij is de fundamentalist gelijk aan de gek. Een redelijke man, een intelligente man, is nooit een fundamentalist. Hij is er altijd klaar voor en bereid om alles te veranderen als hij een beter argument, een beter idee, een betere oplossing kan vinden. Hij is flexibel, niet onvermurwbaar en koppig. Hij is bereid te buigen, te veranderen, te transformeren.

Ik wil dat je nooit een fundamentalist bent. Wees altijd kwetsbaar. Kwetsbaar voor het bestaan te zijn is de mooiste ervaring.

Maar daarvoor heb je een bekendheid met het bestaan nodig. Vanuit je innerlijk wezen, niet van de buitenkant. Je kent de sterren van de buitenkant, maar je kunt het universum niet kennen vanuit je binnenste. Vanuit je eigen wortels moet je ermee in contact komen en dat contact zal je bevrijden. Dat contact maakt je een boeddha.

Je bent een boeddha; er zit enkel nog een vlekje op de spiegel.

Dat doet me denken aan Michelangelo... Hij liep over de markt waar de marmerwinkels waren. En hij was een beeldhouwer, misschien wel de beste ooit. Hij zag voor een winkel, aan de andere kant van de weg, een groot stuk marmer. Hij vroeg "hoeveel kost dat?" De eigenaar zei: "dat kost niets, omdat het er al tien jaar ligt en niemand heeft nog interesse gehad. Als je het wilt, kun je het meenemen. Ik heb ruimte nodig voor andere stukken marmer en dit stuk neemt teveel ruimte in beslag. Maar ik denk niet dat iemand er iets van kan maken. Het heeft een te vreemde vorm."

Dus Michelangelo nam het stuk marmer en na twee jaar werken had hij er het wereldberoemde beeld van Jezus van gemaakt – net van het kruis gehaald en Maria, zijn moeder, houdt hem in haar schoot. Het beeld is van het kruis en Jezus en de moeder en levensgroot. Michelangelo was zeker een van de grootste mensen op het gebied van beeldhouwen. Jezus ziet eruit alsof hij zo weer tot leven kan komen – zo levensecht. Je kunt iedere spier van de man zien, de gaten die de spijkers in zijn handen hebben gemaakt....

Slechts een paar jaar geleden, verwoestte een gek dat beeld. Niemand had ooit gedacht dat iemand zo een prachtig beeld zou vernietigen – het was in het Vaticaan. En in de rechtszaal zei de gek: 'Ik moest het wel vernietigen want ik wil zo beroemd zijn als Michelangelo. Nu zal mijn naam altijd herinnerd worden samen met die van Michelangelo. Hij maakte het, ik vernietigde het.'

Maar toen het beeld klaar was, nodigde Michelangelo de eigenaar van de winkel uit om te tonen wat hij met het brok marmer had gedaan. De eigenaar kon zijn ogen niet geloven. Hij zei: "Het is een wonder! Hoe heb je dit gedaan?"

Michelangelo zei: "Nee, ik heb niets gedaan. Toen ik langs het stuk marmer liep, hoorde ik het zeggen: 'In mij verborgen zitten Jezus en Maria. Je hoeft slechts een paar stukjes hier en daar weg te halen en Jezus en Maria tonen zichzelf.' Ik heb Jezus en Maria niet gemaakt. Ik heb slechts het onnodige marmer weggehaald en laten staan wat nodig is om Jezus, Maria en het kruis te maken."

Dit is werkelijk de ervaring van een mediteerder. Als je dieper gaat, dan hoor je... niet in woorden, maar meer als een magnetische aantrekking, de boeddha die verborgen in jou is in jouw diepste bron. En als je eenmaal deze wortels hebt geraakt, als je ook maar vijf minuten je boedddhaschap hebt gekend, is het voldoende om het vierentwintig uur te onthouden.

Langzaam, langzaam zal het je hele leven veranderen in een schoonheid, gratie, geweldige extase.

Je hoeft niet vierentwintig uur te mediteren. Ik ben tegen kloosters en monniken, omdat ze een absoluut onnodige belasting van de samenleving zijn. En zeker in het Oosten, waar zoveel armoede is, drukken de monniken zwaar op de hele economie.

In Thailand, slechts twee jaar geleden, moesten ze een wet aannemen dat niemand een monnik kan worden zonder een vergunning van de regering. Omdat één op de vier personen een monnik was. De andere drie moesten de monnik van alles voorzien. Het was een traditie dat iedere familie een zoon, met name de oudste zoon, aan de religie, de kerk, moesten geven. Ze waren een vierde van de populatie: de hele populatie is arm en deze zwervers, denkende dat ze iets spiritueels aan het doen waren, waren niet meer dan parasieten.

Ik wil niet dat iemand een monnik wordt. Ik wil dat je in de wereld bent. Meditatie hoef je niet vierentwintig uur te doen. Meditatie is slechts een glimp – en dan doe je je werk. Langzaam, langzaam zal die glimp uitstralen in je acties, in je stiltes, in je liederen, je dansen. Het is niet nodig om vierentwintig uur te verspillen en een parasiet te worden. En als je een parasiet op de samenleving wordt, kun je er niet tegen rebelleren. Je kunt geen kritiek uiten op enige bijgelovigheid.

Mijn mensen kunnen sannyasins zijn en tegelijkertijd absoluut rebels, omdat ze niet afhankelijk zijn van iemand. Hun meditatie is hun eigen zaak.

Waarom zijn alle religies tegen mij? Omdat ik een nieuw soort sannyasin introduceer in de wereld en ze zijn bang dat als dit vuur aanslaat, makkelijk ontvlambaar, dat sannyasins de meest rebellerende mensen in de wereld zullen zijn. Ze zullen alle bijgeloven en stupiditeiten vernietigen, en ze zullen nooit instemmen met iets dat tegen hun bewustzijn ingaat.

Dit is de reden dat eenentwintig landen parlementair besloten hebben dat ik een gevaarlijke man ben. En gek genoeg, geen enkele man in die parlementen heeft ooit gevraagd: ‘wat bedoel je met gevaarlijk?’ Iedereen begrijpt, lijkt het, dat er gevaar schuilt in individualisering koppelen aan religie, in rebelsheid geven aan individuen. Geen gevestigde orde wil dat. Ze houden rekening met monniken, met het geven van donaties aan kloosters, maar ze zijn heel erg bang van mensen die tegelijkertijd boeddha en rebel zijn. En voor mij is een boeddha die geen rebel is, niet veel boeddha. Hij is een rotte appel.

Een dichter schreef:

IN DE AVOND

ALS ER REGEN WAS

MOESTEN WE EEN AFDAK ZOEKEN

MAAR DENKENDE “HET IS SLECHTS MIST”

GAAN WE DOOR EN RAKEN WE DOORWEEKT.

Hij heeft het niet over de regen buiten, maar over je binnenste. Wees niet bang – raak doorweekt in de mist, in het mysterie. En als je terug komt, kom terug als een geheel ander persoon. Degene die is gaan schuilen moet je achter laten en je moet een nieuw gezicht nemen – je originele gezicht.

Het masker laten vallen en je originele gezicht nemen is de hele alchemie van meditatie.

Een oude man kwam voor de eerste keer in een grote stad en hij stond verbijsterd, kijkend naar de wolkenkrabbers. Toen zag hij een oude vrouw, een hele oude vrouw, die een cabine in ging. Hij begreep niet dat het een lift was. Hij bleef staan kijken en toen de lift weer open ging, stapte er een jonge vrouw uit.

Hij zei: “Mijn god! Als ik dat geweten had, dan had ik mijn oude vrouw meegenomen. Dit is geweldige wetenschap!”

Maar dit is precies wat gebeurt. Als je naar binnen gaat, ben je een oud masker; als je terug komt, kom terug met een vers, origineel gezicht. Deze alledaagse ervaring zal langzaam,

langzaam je vierentwintig uur stil ervaring worden. Er is geen noodzaak om iemand te zeggen dat je een boeddha bent. Ze zullen het zelf begrijpen. Je kunt een vuur niet verbergen; ook een boeddha niet.

Vraag 1

Maneesha heeft gevraagd:

GELIEFDE MEESTER,

DIT ONUITSPREEKBARE DAT JE ONS DUIDELIJK PROBEERT TE MAKEN, DIT ONGRIJPBARE DAT WIJ PROBEREN TE BEGRIJPEN – SOMS LIJKT HET VOLSLAGEN MYSTERIEUS, SOMS LIJKT HET BESCHAMEND VOOR DE HAND LIGGEND. IS HET EEN VAN DEZE – OF BEIDEN TEZAMEN?

Maneesh, het is beiden tezamen.

Vanuit het ene perspectief is het voor de hand liggend. Voor zij die het weten, ligt het voor de hand. Voor zij die niet weten, is het erg mysterieus. Maar het is hetzelfde. Onze inspanning zit erin of van het punt van voor de hand liggendheid te gaan naar het punt van mysterie... verander je onnozelheid in onschuldigheid; breng de geuren en frisheid van je kinderlijkheid terug.

Boeddha is geen vreemde; boeddha is je innerlijke kern. Waar niemand anders heeft kunnen komen; anders hadden ze zijn gezicht veranderd. Het is de plaats waar uitsluitend jij kunt gaan – dat is waarom het nog origineel is. Anders zou de samenleving het ingekleurd hebben, vorm gegeven op zo een manier dat het bruikbaar en nuttig is voor de samenleving. Maar niemand kan in jou reiken behalve jij.

En zeker wanneer je jouw mysterieuze bestaan kent, wil jij niemand anders zijn. Je bent dan op het punt waar de hele kosmos je verwelkomt.

(EEN BLIKSEMFLITS SCHEURT DOOR DE DUISTERNIS BUITEN DE HAL, GEVOLGD DOOR DONDER EN EEN AANHOUDENDE, ZACHTREGEN.)

De wolken zijn gekomen... Zo lang je zult gaan lachen, zullen de wolken komen om te luisteren. Ze komen op het juiste moment.

Dogksi wankelt 's avonds naar huis nadat hij wel een duizend biertjes heeft gedronken. Wanneer hij in de slaapkamer komt, ontdekt hij zijn vrouw half naakt op het bed en een vreemde die bezig is zijn broek te laten zakken.

“Voor de laatste keer, dame,” zegt de vreemde, snel nadenkend, “als u nu nog niet uw gasrekening betaalt, dan poep ik op de grond!”

Max Muldoon wordt gerekruteerd om in Ronald Reagan's nieuwe oorlog in het Midden Oosten te vechten en hij heeft er helemaal geen zin in. Hij probeert alles te doen om het leger te vermijden, maar toch vindt hij zichzelf terug in het korps Mariniers van Generaal Grimgut. Op een dag staat Max in de voorste linie. Het geluid is angstaanjagend wanneer de kogels en bommen om hem heen vliegen. Max is geschokt en gooit zijn geweer weg.

“Ik heb er genoeg van!” roept hij en hij rent van het front weg.

Veel mensen proberen hem te stoppen, maar Max negeert ze. Hij rent en rent totdat hij tegen Generaal Grimgut zelf aan botst.

"Stop!" brult Grimguts.

"Waarom?" antwoordt Max.

"Ik beveel je te stoppen!" roept de generaal. "Ik ben je meerdere!"

"Mijn god!" roept Max, geheel verbaasd. "Ben ik al zo ver terug gerend?"

Zestien jaar oude Sally sluipt de biechtstoel in, in de Kerk van de Heilige Gemartelde Maagden, waar Vader Voezel zit.

"Vader," fluistert Sally, "Ik heb gezondigd!"

"Vertel het mij!" antwoordt de jonge priester.

"Wel, Vader," vertelt Sally, "mijn vriendje Willy ging gisteren met me mee naar huis en ik nam hem mee naar mijn kamer."

"Echt waar?" zegt Vader Voezel. "En wat gebeurde daar?"

"Wel, Vader," gaat Sally verder, "Willy duwde me op het bed en begon mijn kleren uit te trekken."

"Echt waar?" zegt Vader Voezel. "En wat gebeurde er toen?"

"Toen trok Willy zijn kleren uit en sprong bovenop me!" snikt Sally.

"Ahem!" hoest Voezel, om zijn keel te schrapen. "En vertel me, mijn kind, heb je zijn klokkenspel tussen jouw benen gevoeld?"

"Ik ben geen musicus," antwoordt Sally, "maar ik zou zeggen dat het meer op een fluit lijkt!"

Nivedano...

Nivedano...

Wees stil... sluit je ogen. Voel dat je lichaam bevroren is.

Lijk naar binnen met je totaliteit,

recht vooruit.

nog net ietsje verder

en je ontmoet je ware zelf.

Het regent buiten, maar binnen

is er slechts mist.

Raak ervan doordrenkt.

Laat je masker vallen, en als je terug komt,

kom terug met je oorspronkelijk gezicht.

Je oorspronkelijk gezicht is de boeddha.

Om het geheel te vatten Nivedano....

Ontspan... observeer slechts het lichaam en de geest en herinner je dat je geen van beiden bent. Jij bent de observeerder

Deze toch al prachtige avond wordt extatischer door jouw observeren. Slechts observerend, zal je volslagen leegheid voelen.

De leegheid is de naam van boeddha zelf.

De stilte.....

jullie zijn allen één geworden in een oceanisch bewustzijn.

Schuttingen verdwijnen,

grenzen worden vergeten...

Verzamel deze ervaring, omdat je hem vierentwintig uur bij je moet dragen – in al je acties en gebaren, woorden en stiltes.

Nivedano...

Kom terug, maar kom terug
met je originele gezicht.

Stil, vreedzaam, gracieus – een boeddha.

Zit als een boeddha voor een paar seconden en herinner het je vierentwintig uur.

Het is geen verworvenheid, het is slechts een herinnering aan je vergeten zelf.

Het is voor de hand liggend, maar ook mysterieus.

Oké, Maneesha?

Ja, Geliefde Meester.

Kunnen we de bijeenkomst van de tien duizend boeddha's vieren?

Ja, Geliefde Meester.